Dosar nr.1-26/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

12 iunie 2025 or. Căușeni

Judecătoria Căușeni (sediul Central),
În componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Victoria Railean
Grefieri - Ana Garaba
Cu participarea:
Procurorului - Lilia Flocea
Avocatului - Grigore Demian

examinând în şedinţă publică rejudecarea cauzei penale în partea individualizării pedepsei penale în cauza penală de învinuire a lui,

Luca Ivan Efim, născut la *****, dom.în s.*****, r.Căușeni, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, supus militar, divorțat, fără persoane la întreținere, cu studii medii, nu dispune de grade de invaliditate, titluri speciale și distincții de stat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, posedă limba de stat, anterior condamnat, IDNP *****,

recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal,

a c o n s t a t a t :

1. **Luca Ivan Efim,** la data de 08.03.2024, aproximativ la orele 0l[30], în mod deschis în prezența Adrianei Bunduchi şi Angelei Luca, a pătruns în ograda gospodăriei ultimei de unde, prin amenințare cu răfuială fizică, a sustras în mod deschis o găină în valoare de 150 lei, ce aparţinea cet.Luca Angela, locuitoare a satului Grigorevca raionul Căuşeni. La cerinţele Angelei Luca de a înceta acţiunile sale, Luca Ivan nu a reacţionat, realizându-şi până la capăt scopul infracţional, astfel prin acţiunile sale, ultimul a pricinuit părţii vătămate o pagubă materială în valoare totală de 150 MDL.

Astfel prin acţiunile sale intenţionate **Luca Ivan Efim,** a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit.d) şi e) din Codul Penal cu calificativul, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu ameninţarea aplicării unei asemenea violenţei.

2. **La data de 17.06.2024, prin Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central), Luca Ivan Efim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal,** fiindu-i aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Luca Ivan a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

3. **Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 13.01.2025,** sentința menționată a fost casată parțial, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale, cauza penală fiind trimisă la rejudecare în această parte.
4. Prin urmare, ținând cont de Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 13.01.2025, instanța de judecată a examinat cauza doar în partea modalității de executare a pedepsei și se va expune doar asupra individualizării modalității de executare a pedepsei penale, adică în partea în care Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 17.06.2024 a fost casată.
5. Astfel, fiind audiate susținerile verbale în cadrul ședinței de judecată, instanța reține că:
6. **În ședința de judecată, acuzatorul de stat Lilia Flocea**, a solicitat recunoașterea culpabilă a lui Luca Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 1 (una) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.
7. **În ședința de judecată apărătorul inculpatului, Grigore Demian**, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate.
8. **În ședința de judecată, inculpatul Luca Ivan** a declarat că lasă la decizia instanței chestiunea cu privire la aplicarea pedepsei.
9. Instanța de judecată reține că cauza penală, privind învinuirea lui Luca Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, a fost examinată în baza art.364[1] Codul de procedură penală.
10. Prin Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central), Luca Ivan Efim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Luca Ivan a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

11. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 13.01.2025, sentința menționată a fost casată parțial, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale, cauza penală fiind trimisă la rejudecare în această parte.
12. Pe cale de consecință, circumstanțele de fapt și cele de drept, constatate prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 17.06.2024, în calitate de temei real și juridic al răspunderii penale, precum și existența sau lipsa temeiurilor de liberare de răspundere penală, nu mai pot fi reevaluate de către instanța de rejudecare.
13. Din cele menționate în Decizia Curții de Apel, problema dedusă judecății în respectiva cauză vine în raport cu individualizarea executării pedepsei penale stabilite inculpatului Luca Ivan, pe motivul aplicării incorecte a prevederilor art.90 Cod penal.
14. Conform art.7 al.(1) Codul Penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.
15. Conform art.61 al.(1) și al.(2) Codul Penal, pedeapsa penală este o măsură de

constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

16. Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.
17. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.
18. Potrivit art.90 alin.1 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.
19. Potrivit art.90 alin.4 Cod penal (4) Persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, persoanelor care au săvârșit infracțiunile prevăzute la

art.165 alin.1, art.166[1] alin.2 şi 3, art.171 alin.2, art.172 alin.2, art.174 alin.1[1], art.175 alin.2, art.175[1] alin.2, art.201[1] alin.3, art.206 alin.1, art.264 alin.4 şi 6, precum şi în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

20. Instanța de judecată indică, că suspendarea executării pedepsei este o formă de individualizare judiciară a executării pedepselor. Aplicarea ei este facultativă, fiind la latitudinea instanţei să o dispună, în măsura în care sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege.
21. De asemenea, trebuie ca infractorul să nu fi fost condamnat anterior pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art.165 alin.1, art.166[1] alin.2 şi 3, art.171 alin.2, art.172 alin.2, art.174 alin.1[1], art.175 alin.2, art.175[1] alin.2, art.201[1] alin.3, art.206 alin.1, art.264 alin.4 şi 6.
22. La fel, un impediment prevăzut de lege care nu permite suspendarea executării pedepsei cu închisoarea este recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.
23. Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța de judecată reține că Luca Ivan Efim la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.39); Anterior a fost condamnat (f.d.43).
24. Infracțiunea prevăzută la art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, prevede pedeapsă cu nchisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale, iar conform art.16 alin.(4) Cod penal, se califică ca fiind infracțiune ***gravă***.
25. Potrivit prevederilor art.34 alin.(2) Cod penal, Recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracţiune ***intenţionată*** gravă sau ***deosebit de gravă*** a săvîrşit din nou ***cu intenţie o infracţiune gravă***, deosebit de gravă sau excepţional de gravă.
26. Astfel, instanța de judecată atestă că inculpatul Luca Ivan Efim a fost condamnat prin Sentința Judecătoriei Râșcani din 21.11.2014, în baza art.179 alin.(1), art.27,145 alin.(1) Codul Penal, în baza art.84 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă - 11 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, sentință menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 21.01.2015 (f.d.43).
27. Infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, a fost comisă de Luca Ivan la data de 08.03.2024, după executarea pedepselor aplicate prin Sentința Judecătoriei Râșcani din 21.11.2014.
28. Conform art.34 al.(1) și (2) lit.b) Codul penal,Se consideră recidivă comiterea cu intenţie a uneia sau mai multor infracţiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie.

Recidiva se consideră periculoasădacă persoana anterior condamnată pentru o infracţiune intenţionată gravă sau deosebit de gravă a săvârşit din nou cu intenţie o infracţiune gravă, deosebit de gravă sau excepţional de gravă.

29. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată menționează faptul că inculpatul Luca Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, în stare de ***recidivă periculoasă***.
30. Conform art.82 alin.(1)-(2) Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru recidivă de

infracţiuni se ţine cont de numărul, caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunilor săvîrşite anterior, de circumstanţele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum şi de caracterul, gravitatea şi urmările infracţiunii noi.

(2) Mărimea pedepsei pentru ***recidiva periculoasă*** şi deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de două treimi din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În cazul în care sînt stabilite numai circumstanţe atenuante, instanţa poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute pentru infracţiune în Partea specială a prezentului cod.

31. Prin prisma prevederilor art.34 alin.2 Cod penal, se atestă prezența recidivei periculoase, fapt ce exclude posibilitatea suspendării executării pedepsei cu închisoarea.
32. În aceste circumstanțe, instanța de judecată, indică, că la stabilirea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului, urmează a fi apreciate criterii care ţin de persoana infractorului, să îşi formeze convingerea că aplicarea pedepsei este suficientă.
33. Prin urmare, ținând cont de datele referitoare la calitățile personalității inculpatului, manifestate prin natura faptei comise, în perioada premergătoare săvârşirii faptei prejudiciabile şi după săvârşirea acesteia, în timpul judecății (aspectele social-psihologice, cum ar fi caracteristică nesatisfăcătoare, lipsa unui loc de muncă, faptul atragerii anterior la răspundere penală, inclusiv pentru infracțiunea prevăzută de art.179 alin.1, art.27, 145 alin.1 Cod penal, care în ansamblu denotă faptul că Luca Ivan ar fi o persoană predispusă de a comite fapte ilegale, care nu a păşit pe calea corijării, continuându-și calea infracțională.
34. La caz, pedepsele stabilite anterior nu au fost capabile să atingă unul din scopurile pedepsei penale – prevenirea comiterii unei noi infracțiuni de către făptuitor.
35. Astfel, modalitatea executării pedepsei aplicată inculpatului Luca Ivan nu este corect individualizată, nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârşite, şi nu poate atinge scopul pedepsei penale.
36. Prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, nu poate fi aplicate prevederile art.90 Codul penal, fiind una inechitabilă, ce nu corespunde limitelor stabilite de norma pentru care inculpatul a fost diferit justiției, motiv pentru care, nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât şi de alte persoane.
37. Mai mult ca atât, prin aplicarea art.90 Codul penal se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului se dovedește a fi una defectuoasă și ineficientă.
38. Nu în ultimul rînd este de menționat și faptul că, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi,

perturbate prin infracţiune.

39. De asemenea, pedeapsa este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă nu este suficientă pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, iar o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neâncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
40. Prin urmare, pornind de la ideea că pedeapsa penală trebuie să asigure restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane, instanţa găseşte rezonabil şi oportun aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în privinţa inculpatului Luca Ivan, ori o pedeapsă mai blîndă sau stabilirea executării pedepsei cu suspendare condiționată este imposibil de aplicat în privința acestuia, ținând cont de faptul că ultimul a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă.
41. Așadar, ținând cont de comportamentul infracțional al inculpatului, de faptul că ultimul permanent încalcă legislația penală, pentru care, deși a fost anterior pedepsit, inclusiv cu executarea reală a pedepsei cu închisoarea, nu s-a corijat, ci a continuat să aibă un comportament antisocial, infracțional, fapt pentru care, instanța consideră că doar pedeapsa cu închisoare, cu executarea reală a acesteia va contribui la resocializarea inculpatului și la corijarea acestuia.
42. Astfel, la adoptarea deciziei de aplicare în privința inculpatului a pedepsei privative de libertate, instanța de judecată ia în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana celui vinovat, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei, urmează să țină cont de scopul corectării vinovatului, al prevenirii comiterii unor noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane. Mai mult ca atât instanța de judecată, nu a stabilit careva criterii ce ar atenua pedeapsa numită acestuia.
43. De asemenea, instanța de judecată reține și faptul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, anterior a fost condamnat, inclusiv pentru tentativă de omor (art.27, 145 Cod penal), comițând în continuare infracțiuni grave, denotă faptul că Luca Ivan este predispus de a comite fapte ilegale, nu a păşit pe calea corijării, continuându-și calea infracțională, mod în care prezintă pericol real pentru societate.
44. În continuare în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.
45. Potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia dacă este deţinut legal pe baza condamnării pronunţate de către un tribunal competent.
46. Prin termenul de „condamnare” în sensul articolului 5 § 1 lit. a) din Convenţie trebuie să se înţeleagă atât declararea vinovăţiei, în urma stabilirii legale a existenţei unei

infracţiuni (Guzzardi v. Italia, hotărârea din 6 noiembrie 1980, § 100), cât şi aplicarea unei pedepse sau a oricărei alte măsuri privative de libertate (Van Droogenbroeck v. Belgia, hotărârea din 24 iunie 1982, § 35).

47. La fel, Curtea Europeană a subliniat în jurisprudenţa sa că expresia „pe baza unei condamnări" nu poate fi interpretată ca limitându-se la ipoteza unei condamnări definitive, deoarece acest lucru ar exclude arestarea în cursul şedinţei de judecată a persoanelor condamnate care au compărut fiind în libertate (Wemhoff v. Germania, hotărârea din 27 iunie 1968, § 9).
48. Mai mult, în cauza Savca v. Republica Moldova, Curtea Europeană a respins pretenţiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenţie privind deţinerea sa ilegală după pronunţarea sentinţei de condamnare de instanţa de fond, reamintind că detenţia preventivă se încheie în momentul în care persoana deţinută este eliberată şi/sau îi este stabilită pedeapsa, fie şi de către o instanţă de fond (a se vedea Wemhoff v. Germania, citată supra, § 9; Labita v. Italia [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov v. Federaţia Rusă, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz v. Turcia, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).
49. Prin urmare, având în vedere că Luca Ivan a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica față de acesta măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la rămânerea definitivă a sentinței.
50. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Luca Ivan, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinței emise.
51. În conformitate cu art.382, 384-385, 389, 392, 395, art.402 alin.(1) Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

Luca Ivan Efim, recunoscut vinovat prin Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 17 iunie 2024 în baza art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni, fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În scopul executării Sentinței, se aplică față de **Luca Ivan Efim**, măsura preventivă sub formă de arest.

Termenul executării pedepsei de calculat din data reținerii.

Sentinţa poate fi atacată cu Recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Victoria RAILEAN